

Spoštovani predsednik republike gospod Borut Pahor,

Spoštovani predsednik vlade gospod Miro Cerar,

Spoštovani ...

Spoštovani parlamentarci,

Kako naj dosežem, da bom čim večkrat ponosen nase in da bodo name ponosni starši, kako naj uskladim šolske obveznosti s številnimi ostalimi aktivnostmi, katero srednjo šolo naj izberem, da zastavim pravo pot do zelenega poklica, kakšna prihodnost me sploh čaka – in vas drage prijatelje – v teh nemirnih časih?

S temi in še mnogimi podobnimi vprašanji se srečujem kot 14-letnik v naši državi in prepričan sem, da nisem edini.

Usklajevanje šolskih obveznosti z našimi ostalimi aktivnostmi je izziv, ki preizkuša našo organiziranost. Z njim se srečujemo vsi tisti, ki se po pouku intenzivno posvečamo še glasbi ali športu. Prostega časa je v tem primeru malo in pomembno je, da ga izkoristimo modro. Preživeti te preostale ure na pametnem telefonu najbrž ni najboljša izbira, vemo pa vsi, kako težko se je včasih temu upreti. Zato je dan brez mobijev odlično, čeprav seveda simbolno dejanje, da opozorimo na to težavo. Čeprav vsi vemo, da je prihodnost brez pametnih naprav očitno utopija, moramo biti pazljivi na številne negativne strani, ki jih ta tehnologija prinaša s sabo. To velja še zlasti za našo generacijo, ki dejansko odrašča ob pametnih tehnologijah.

Sodobni telefon nam sicer lahko pomaga do številnih informacij o srednjih šolah, odločiti, kam naj se vpišemo, pa se vseeno ne more namesto nas. Pravi izzivi ostajajo vsakemu posamezniku in so preizkus naše zrelosti. Slabo leto pred vpisom, se večkrat vprašam: bom znal izbrati tako, da mi ne bo žal? Mi bo izbrana srednja šola dala vse, kar pričakujem in kar bom potreboval? Me z izbranim poklicem čez nekaj let sploh čaka zaposlitev v Sloveniji, ali si bom moral denar služiti kje drugje? Želim si, da bi sedanja generacija voditeljev naše države znala poskrbeti za prihodnost, ki se je bomo mladi veselili.

Zelo mlad sem še, ampak sem že malo sit slabih novic, afer in škandalov; poslovnežev, politikov in vseh, ki negativno izkoriščajo sistem, v katerem živimo, in nam mladim jemljejo upe v lepo prihodnost in pošteno državo. Stavek, da mladi nimamo prave prihodnosti, zelo težko slišim in vem, da nisem edini. Zagotovo nas povezuje želja po pozitivnem okolju, možnosti razvoja vsakega posameznika in vseh skupaj kot tiste generacije, ki bo lepega dne – in to bo kmalu – zares sedela za temi mizami.

Veste kaj, vedno več bo v naših rokah. Dajmo vse od sebe.

Gašper Waldhütter